

TĂCEREA

STOMFF ANDREI AUREL

TĂCEREA

Tăcerea nu mai are rost.
Egale, clipele ce curg
Au fost
Întâiul demiurg
Ucis de-un gând descătușat.
Blândă nălucă, n-am uitat.
Eu sunt un simplu trecător.
Și visul meu e un condor
Cu aripile infinite
Neprihănite.
Mătasea mâinii tale-mi pare
Un zbor planat peste genuni.
Lipsesc frumoșii mei lăstuni.
Tânguitoarea mea chemare
Doare.
Vâltori mă prind și mă rotesc,
Istovitoare carusele,
Și mă cuprind în mreje iele.
Urcând pe drumul meu lumesc
Lumina mea de căpătâi
Rămâi!
Miroase-a toamnă ruginie,
E trist să vezi cum fug cocorii!
Un plop, sfâșie-n ceruri norii,
Elogiu.
Soarelui iubit.
Cândva, credeam că sunt sortit
Unui urcuș neconținut.
M-am regăsit cu tine-n gând.
Plutarh se-aude murmurând,
În infinit.